

Ofensiva Hamas asupra Israelului.

7 octombrie 2023-ora 06:29.

Autor: Dr. Eado Hecht

Translator și redactor: Victoria Sara Dazin

7-9 octombrie 2023

CE S-A ÎNTÂMPLAT?

Ofensiva Hamas a început cu puțin înainte de ora 06:29 pe 7 octombrie 2023. Până la ora 10:00, radarele IDF au detectat aproximativ 2.200 de lansări de rachete asupra a zeci de orașe, orașe și sate israeliene între Gaza și linia Tel-Aviv-Ierusalim-Beersheva. În timpul zilei, Hamas și celelalte miliții palestiniene au tras alte câteva sute; Numărul exact nu a fost încă raportat.

Tragerea a fost efectuată în salve cu lansatoare multiple în încercarea de a penetra sistemul de apărare Iron Dome. Multe rachete au aterizat în zone deschise, dar chiar și presupunând o rată de succes de 95% (cea mai mare Iron Dome pe care a atins-o vreodată), asta înseamnă încă zeci de rachete care au reușit să lovească în interiorul orașelor, orașelor și satelor israeliene. Numărul morților și răniților nu este foarte mare în raport cu dimensiunea bombardamentului, doar din cauza Iron Dome și a sistemului de avertizare timpurie care a permis majorității civililor israelieni să ajungă la adăposturile anti-bombă la timp.

Simultan cu începutul bombardamentului cu rachete, trupele Hamas au început să treacă granița în Israel în diferite locații. Majoritatea s-au apropiat de graniță în tuneluri, au ieșit chiar înainte de zidul subteran construit de Israel și apoi, folosind explozibil, au rupt obstacolul suprateran al unui gard de oțel și au avansat în Israel. Camerele de observare care monitorizau gardul au fost împușcate cu arme de calibru mic și rachete RPG. Un grup a atacat și capturat trecerea civililor în Israel la Erez, unde 20.000 de civili palestinieni trec zilnic în Israel pentru a lucra și unde sute de camioane tranzitează cu mărfuri. Un grup mic a trecut granița folosind parapante (parașute cu motoare cu elice mici) și un grup final a atacat de pe mare, aterizând pe o plajă israeliană. (Din acest grup doar câțiva au reușit să treacă; majoritatea au fost interceptați de bărci de patrulare ale marinei israeliene și de drone de atac).

Împreună, în primele două ore, mai mult de 1.000 de soldați Hamas au trecut granița în Israel în aproximativ 15 până la 30 de locații (diferite surse au furnizat numere diferite) și apoi s-au împrăștiat în grupuri pentru a ataca civilii israelieni și pozițiile militare. Au intrat în două orașe israeliene și 12 sate (cel puțin), conducând pe străzi, trăgând în trecători și intrând în case pentru a ucide locuitorii. În trei locații au capturat clădiri și i-au ținut ostatici pe ocupanți. Cel mai mare astfel de caz a inclus 50 de persoane de toate vârstele din kibuțul Be'eri, care au fost înghesuite în sala de mese comună.

Un grup a ajuns la o mare petrecere în natură (ca o petrecere rave, dar ținută în aer liber, în natură), unde aproximativ 3.000 de tineri israelieni, majoritatea în

vârsta de douăzeci de ani, s-au adunat să danseze. I-au atacat cu grenade și puști de asalt, apoi au urmărit grupul care fugea, vânând oameni care încercaseră să se ascundă în peria joasă. Acesta este probabil locul în care a fost provocat cel mai mare număr de victime. IDF și unitățile de poliție care au ajuns în această zonă au petrecut ultimele două zile luptând împotriva echipelor de teroriști rămase și adunând supraviețuitori și cadavre.

O mare și câteva baze IDF mici de-a lungul graniței au fost, de asemenea, atacate în prima grabă, fixând trupele depășite numeric în acele locații pentru a lupta pentru supraviețuire, mai degrabă decât pentru a ajuta civilii care erau simultan atacați.

Primii respondenți în zonele rezidențiale civile au fost echipe locale de răspuns ale rezerviștilor IDF care locuiau în sate (de obicei 10 până la 20 de persoane pe sat). Și-au luat armele și au fugit să se confrunte cu atacatorii împreună cu câțiva polițiști de serviciu din orașe. Ici și colo, israelieni cu arme private (pistoale) au încercat, de asemenea, să se confrunte cu echipele Hamas, care erau înarmate cu puști de asalt.

Unitățile IDF din zonă au fost inițial ocupate încercând să respingă asaltul surpriză, astfel încât primul răspuns organizat al IDF a durat câteva ore, deoarece unitățile situate în alte zone ale Israelului au fost trimise în grabă la granița cu Gaza. La sosire, au început să încerce să înțeleagă ce se întâmplă și să determine cum să se aloc pentru a face față situației, inclusiv formularea unui mijloc de protejare a satelor care nu au fost încă atacate în greva inițială. Ei au început treptat să contraatace în interiorul satelor capturate de forțele Hamas, pieptănând zonele pentru a-i găsi și ucide pe teroriști. Odată ce o forță Hamas a fost considerată distrusă, unitățile IDF au evacuat rezidenții israelieni care s-au încuiat în casele lor în timpul atacului. De asemenea, au înconjurat echipele Hamas care țineau ostatici.

Unitățile IDF au trecut prin zone rezidențiale casă cu casă, cameră cu cameră, căutând teroriști pentru a ucide sau captura și colectând supraviețuitori și cadavre israeliene. Locuitorii evacuați sunt trimiși spre nord, în centrul

Israelului, unde sunt găzduiți de kibuțuri (sate comunale), facilități publice (școli convertite) și cetățeni privați care donează camere în casele lor. Alte unități au pieptănat zonele dintre sate pentru a căuta civili împrăștiați – în special de la petrecerea naturii – și alte echipe Hamas care s-ar putea ascunde acolo așteptând o oportunitate de a lovi atunci când lucrurile păreau să se calmeze.

Toți ostaticii deținuți pe teritoriul israelian au fost salvați, dar aproximativ 130 de israelieni (cifra revendicată de un purtător de cuvânt al Hamas), inclusiv civili bărbați și femei, bătrâni, copii mici și soldați au fost răpiți și duși în Gaza. Hamas susține că le-a plasat în instalații subterane.

Până în după-amiaza zilei de 8 octombrie, numărul victimelor israeliene confirmate ajunsese la cel puțin 700 de morți (unii se așteaptă să crească la peste 1.000) și 2.240 de răniți (unii cu răni grave, deci ar putea muri încă) care au ajuns la spitale. Există cel puțin alți 700 de cetățeni israelieni ale căror nume sunt cunoscute, dar care nu sunt explicate (unii ar putea fi morți și încă nedescoperiți; alții ar putea fi printre cei răpiți; alții ar putea fi încă ascunși undeva și în afara contactului). Probabil că lipsesc mai mulți ale căror nume nu sunt încă cunoscute.

Pierderile Hamas sunt estimate în prezent la cel puțin 400 de morți și aproape 2.000 de răniți. Aceste cifre îi includ pe cei loviți în interiorul Israelului și pe cei loviți în contraatacurile israeliene din Gaza. Alte zeci au fost capturate. De când au fost declarate aceste numere, au existat numeroase ciocniri, deoarece trupele IDF continuă să pieptene zonele rezidențiale și deschise la o distanță de câțiva kilometri de granița cu Gaza.

Într-un raid amfibiu în Gaza, comandourile navale israeliene au capturat un comandant superior al forței navale de comando Hamas.

Guvernul israelian a declarat război și a ordonat IDF-ului să efectueze o mobilizare în masă a rezerviștilor. De asemenea, a ordonat începerea unui răspuns ofensiv aerian asupra țintelor Hamas din Gaza. Loviturile inițiale au fost amânate pentru a permite civililor palestinieni care locuiau în clădiri și în vecinătate să evacueze, așa cum a cerut IDF, folosind diferite mijloace de comunicare – radio, apeluri telefonice etc.

Până în seara zilei de 8 octombrie, s-a raportat că aproximativ 75.000 de locuitori din Gaza s-au mutat în zone sigure desemnate, eliberând zonele declarate pentru acțiune liberă de către IDF. În seara târzie a acelei nopți, forțele aeriene israeliene au lovit aproximativ 800 de ținte în Gaza, iar marina a lovit altele. Acestea au inclus clădiri rezidențiale folosite de Hamas pentru ascunderea posturilor de comandă, a pozițiilor de luptă și a locurilor de depozitare, două bănci, numeroase depozite de arme și unele lansatoare ale Hamas și ale altor grupuri armate. În plus, trupele Hamas care se deplasau spre și dinspre graniță, între pozițiile de luptă și locurile de lansare etc., au fost detectate de drone de supraveghere și atacate.

Mobilizarea rezerviștilor nu este doar pentru Gaza. Unele unități IDF se îndreaptă spre granița cu Libanul în cazul în care Hezbollah decide să se alăture războiului; alții întăresc forțele din Iudeea și Samaria sau înlocuiesc unitățile regulate trimise în Gaza. Locuitorii din unele sate israeliene de-a lungul frontierei libaneze sunt evacuați.

ALTE EVENIMENTE

La scurt timp după ora 07:00 pe 8 octombrie, Hezbollah a lansat o serie de bombe de mortier asupra unui punct forte israelian de la granița cu Libanul. IDF-ul a întors focul cu artileria. La momentul scrierii acestui articol, nu este clar dacă acest schimb a fost un prevestitor pentru o escaladare sau un incident izolat.

În Egipt, un polițist egiptean a deschis focul asupra unui autobuz cu turiști israelieni, ucigând doi și rănind alți câțiva. De asemenea, a ucis un egiptean.

În Ierusalimul de Est, locuitorii arabi au început să se revolte. Au existat, de asemenea, atacuri sporadice în toată Iudeea și Samaria.

DE CE ACUM?

Răspunsul la această întrebare nu este clar.

Mai multe scuze au fost publicate rapid – cum ar fi faptul că evreilor li s-a permis să se roage pe Muntele Templului, ceea ce Hamas vede ca o încălcare a unui privilegiu musulman exclusiv. Dar au trecut doar două zile de la acel

eveniment până la atac. Amploarea și nivelul de organizare a acestei ofensive dovedesc că a fost planificată și pregătită pentru o perioadă mult mai lungă de timp.

Unii cred că Hamas a simțit că trebuie să facă presiuni asupra Israelului pentru a îmbunătăți situația economică dezastruoasă din Gaza. Cu toate acestea, Israelul a acționat pentru a îmbunătăți situația economică din Gaza (inclusiv permițând celor 20.000 de locuitori din Gaza să treacă granița în fiecare zi pentru a lucra în Israel). Acest atac va înrăutăți situația economică a locuitorilor din Gaza, nu îi va ajuta. Deci nici acesta nu este un argument fezabil.

O altă teorie este că această acțiune a fost instigată de Iran. Oficialii Hamas și Hezbollah au declarat că Iranul a sprijinit-o, a asistat la planificare și a aprobat ofensiva. Ei nu au niciun motiv special să mintă în legătură cu acest lucru, deși creditarea Iranului ar putea fi un truc de război psihologic – sporind imaginea Iranului ca putere din Orientul Mijlociu de temut de dușmanii săi.

Trimisul Iranului la ONU a negat implicarea Iranului. Cu toate acestea, sprijinul Iranului, sprijinul fizic în fonduri și arme și îndemnurile au fost documentate în spatele creșterii atacurilor teroriste în Iudeea și Samaria în ultimii doi ani. În 2019 au avut loc 1.346 de atacuri teroriste împotriva israelienilor din sau provenind din Iudeea și Samaria; În 2020 au fost 1.320. În 2021, numărul a sărit la 2.135, iar în 2022 a crescut din nou, la 2.613. Din ianuarie până în august 2023 au avut loc 1.502 atacuri împotriva israelienilor. Deși au existat mai multe cicluri intense de lupte la granița cu Gaza în aceeași perioadă, de cele mai multe ori granița a fost aproape liniștită.

Există o anumită logică a posibilei implicări iraniene în atacul actual. Iranul este profund nemulțumit de progresul discuțiilor privind un acord între Israel și Arabia Saudită – un acord inițiat foarte mult ca un tratat de cooperare împotriva amenințării iraniene comune. Chiar săptămâna trecută, Khamenei, liderul suprem al Iranului, a declarat că Arabia Saudită "pariază pe un cal perdant". Teoria spune că atacul actual a fost pentru a dovedi slăbiciunea Israelului și pentru a da de gândit saudiților.

Cu toate acestea, există o slăbiciune a acestei teorii. Un atac combinat cu Hezbollah pare să fi fost o modalitate mai bună de a dovedi limitările Israelului. O ofensivă Hezbollah ar putea fi încă în curs de desfășurare, dar Israelul este acum mai conștient de această posibilitate și se pregătește pentru ea. Logica pare să dicteze că o ofensivă simultană (cum ar fi ofensiva simultană egipteano-siriană din 1973) ar fi fost un curs mai bun de acțiune. Ar putea exista, desigur, motive pentru care Iranul ar putea prefera o ofensivă incoerentă – să atragă IDF în Gaza și apoi să atace din Liban în timp ce este taxat în sud, de exemplu. Sau ar fi putut exista probleme de coordonare.

Pentru a rezuma – nu știm încă.

DE CE SUCCESUL HAMAS?

Aceasta este o problemă care va necesita o anchetă foarte intensă după război.

Sursa supremă a eșecului este în totalitate cea a serviciilor de informații, care au ajuns la concluzia că Hamas era mai interesată de bunăstarea economică a populației sale decât de promovarea agendei sale ideologice prin inițierea unui război care ar dăuna bunăstării acelei populații. În conformitate cu această supoziție, guvernul a luat diverse decizii pentru a ajuta economia din Gaza. Dar, mai important, IDF a presupus că scenariul actual pur și simplu nu era pe masă și a convins guvernul că acesta este cazul. Modul în care Hamas a reușit să-și planifice, organizeze și asambleze forțele fără ca serviciile de informații israeliene să descopere acest lucru va necesita o analiză foarte profundă odată ce războiul se va încheia.

În timp ce detaliile diferă și vor ieși la lumină doar într-o anchetă, în principiu, acesta este fiasco-ul din 1973 din nou.

Al doilea eșec este unul pe termen lung și nu doar un eșec al acestui guvern, ci al societății israeliene în general și al comandanților superiori ai IDF din ultimii 20 de ani. Aceasta provine din forța de muncă insuficientă disponibilă în mod obișnuit pentru a gestiona misiunile IDF. Aceasta a fost întotdeauna o problemă și are rădăcini obiective în mărimea populației noastre, procentul din buget pe

care Israelul îl poate aloca apărării și amploarea daunelor aduse economiei care este creată prin mobilizarea rezervelor.

Dar această problemă a fost exacerbată de o schimbare de strategie de 25 de ani concepută la cele mai înalte niveluri ale IDF, bazată pe noile concepte occidentale despre ce sunt războaiele și cum sunt conduse. Rezultatul a fost o reducere deliberată a dimensiunii rezervelor IDF în general și a numărului de zile pe an pe care le servesc. Acest lucru a creat un deficit încorporat de trupe disponibile pentru fiecare misiune pe care IDF trebuie să o desfășoare.

Această lipsă a fost rezolvată prin deplasarea constantă a trupelor și asumarea de riscuri în zone considerate mai puțin amenințătoare. Nevoia recentă de a întări unitățile IDF din Iudeea și Samaria din cauza escaladării atacurilor de acolo a determinat IDF să-și reducă forțele de-a lungul graniței cu Gaza – și de ce nu, deoarece informațiile IDF au evaluat că Hamas nu va desfășura o ofensivă majoră în viitorul apropiat (a se vedea analiza informațiilor de mai sus).

Textul interogatoriului unui terorist Hamas capturat de IDF a fost publicat și ilustrează amploarea eșecului complet al serviciilor de informații israeliene.

Potrivit acestuia:

Hamas pregătea acest atac de mai bine de un an.

Hamas a fost încurajată de demonstrațiile politice din Israel, văzându-le ca pe un semn al slăbiciunii israeliene.

Revoltele din ultimele săptămâni conduse de Hamas au fost o înșelăciune pentru a le permite să-și pregătească atacul și să ascundă pregătirile.

Forța de atac a inclus 1.000 de oameni care au spart gardul de frontieră în 15 locații (după cum sa menționat mai sus, alte surse susțin mai multe locații).

Acest terorist și unitatea sa au fost surprinși că IDF nu îi aștepta. Ei au operat în interiorul Israelului timp de aproximativ cinci ore înainte de a întâmpina rezistență armată.

CE URMEAZĂ?

La momentul scrierii acestui articol (după-amiaza zilei de 8 octombrie), câțiva teroriști activi rămân în interiorul Israelului. IDF este încă ocupat să-și curețe

teritoriul de rămășițele acestor echipe Hamas. Întrebarea este, ce urmează după aceea?

Nu sunt la curent cu deciziile liderilor rivali, așa că răspunsul meu la această întrebare trebuie privit ca o presupunere.

Este de înțeles că Hamas este bucuroasă de succesul său, care este cea mai gravă înfrângere provocată Israelului din 6 octombrie 1973.

Citatul lui Moshe Dayan de la începutul acestui articol, declarat cu aproape 70 de ani în urmă, încapsulează situația Israelului și strategia necesară pe care trebuie să o implementeze, deși adaptată condițiilor actuale. Nu este o strategie infailibilă sau una ușor de implementat cu succes, dar este probabil singura care are potențialul, dacă reușește, de a asigura o situație mai bună în viitor. Ceea ce nu poate realiza, la fel cum nu a realizat-o atunci când a fost pusă în aplicare de Dayan însuși și de succesorii săi, este pacea veșnică. De asemenea, va trebui pusă în aplicare o mai bună vigilență și o mai bună pregătire pentru amenințările viitoare.

Guvernul israelian și-a declarat intenția de a desfășura o contraofensivă majoră împotriva Hamas în Gaza, al cărei obiectiv este de a provoca victime în masă și distrugerea organizației, personalului și echipamentelor Hamas. Dar nu a indicat metodele sau cronologia (în afară de a spune că va fi un război lung).

Experiența a arătat că o ofensivă pur aeriană, așa cum s-a desfășurat în trecut, chiar dacă s-a intensificat semnificativ, nu poate atinge acest obiectiv. Deci, se pare că o ofensivă terestră va fi efectuată mai devreme sau mai târziu, chiar dacă la început există o ofensivă aeriană prelungită pentru a pregăti calea. Acest lucru va necesita pregătire și va aduce unitățile IDF pe un teren urban dens care favorizează apărătorii Hamas care l-au fortificat considerabil și s-au antrenat în el. Prin urmare, riscă să sufere pierderi grele ale IDF. De asemenea, riscă să provoace victime majore civililor palestinieni și să provoace critici severe din partea singurului susținător internațional major al Israelului, SUA.

De asemenea, va dura mult timp pentru a fi finalizat, iar sprijinul internațional este puțin probabil să dureze foarte mult. În timpul Operațiunii Scutul Defensiv din 2002, după o lună în care 135 de israelieni au fost uciși în atacuri teroriste, guvernul SUA a acceptat inițial nevoia Israelului de a conduce operațiunea și

apoi a cerut să o oprească la jumătatea drumului. Un alt exemplu a avut loc în timpul războiului din 2014 cu Gaza, când guvernul SUA și Europa au încercat să forțeze concesiile israeliene către Hamas. Acestea au fost blocate de Egipt, care controlează una dintre granițele Fâșiei Gaza și consideră Hamas un aliat ostil al Frăției Musulmane egiptene. Obama a mers atât de departe încât a refuzat Israelului reprovizionarea unui element cheie de armament pe care l-a solicitat. După ce apelurile publice la compasiune s-au diminuat, este o întrebare deschisă cum vor acționa de fapt SUA și Europa. În acest moment, guvernul SUA își declară sprijinul deplin pentru Israel.

Mai mult, cu cât IDF este mai ocupat să lupte în Gaza, cu atât mai puțin va fi pregătit pentru lupta pe fronturile libanez și sirian, după ce a pierdut personal atât ucis, cât și rănit și a epuizat stocurile de provizii și fonduri pentru a cumpăra mai mult. Astfel, riscul deschiderii unui alt front crește în timp.

Ultima întrebare la care trebuie să se răspundă este aceasta. Chiar dacă contraofensiva israeliană are succes complet și rapid, ce se întâmplă atunci? Hamas conduce Gaza deoarece majoritatea populației crede în agenda sa. La ultimele alegeri democratice pentru Parlamentul Autorității Palestiniene din ianuarie 2006, Hamas a câștigat majoritatea locurilor. Acesta este motivul pentru care Mahmoud Abbas, președintele Autorității Palestiniene, a refuzat în mod constant să organizeze alegeri de atunci. El este pe deplin conștient, și acest lucru este susținut de sondaje, că Hamas ar câștiga o proporție și mai mare de locuri. Deci, dacă Hamas este înlăturat de la putere în Gaza, cine o va înlocui? Va trebui IDF să rămână acolo și să desfășoare o campanie non-stop de contra-gherilă în timp ce încearcă să ofere servicii administrative populației? Acesta este ultimul lucru pe care Israelul și-l dorește. Alternativa este să se retragă și să lase diferitele facțiuni să se lupte între ele pentru control. Dar, având în vedere ceea ce se știe despre opiniile populației palestiniene, fie Hamas își va recupera organizația și poziția, fie singurul său rival puternic, chiar mai extremistul Jihad Islamic Palestinian.

Acestea sunt întrebările la care guvernul și armata Israelului trebuie să răspundă pentru a obține o situație mai bună la sfârșitul acestui dezastru catastrofal.

9-11 octombrie 2023

Până în seara zilei de 10 octombrie, după patru zile de lupte crâncene, IDF a recâștigat controlul asupra întregii zone capturate de Hamas în prima zi, cu excepția echipelor mici care încercau să se ascundă până când măturările din zonă treceau pe lângă ele, fie pentru a efectua alte ambuscade, fie pentru a ataca la o dată ulterioară. În timp ce o parte a forței IDF finaliza reînchiderea frontierei pe parcursul zilei de 10 octombrie, restul se lupta cu rămășițele forțelor Hamas aflate încă pe teritoriul israelian. Ziua de 11 octombrie a fost petrecută cercetând zona din nou și din nou pentru a găsi echipele rămase în urmă și pentru a căuta israelieni, morți sau încă ascunși.

Până în seara zilei de 11 octombrie, numărul israelienilor confirmați uciși de la începutul războiului în dimineața zilei de 7 octombrie a fost de aproximativ 1.200 și 3.000 de răniți. Marea majoritate a victimelor au fost civilii uciși în prima zi. Din a doua zi au existat mai puține victime israeliene pe zi, dar IDF, poliția și alte agenții încă găsesc cadavrele civililor uciși în prima zi, astfel încât numărul nu este încă final. Operațiunea de căutare este dificilă, deoarece teroriștii Hamas au plantat bombe și mine în satele pe care le-au capturat, de-a lungul drumurilor care duc la ei și pe câmpurile din jurul lor. Există, de asemenea, cel puțin 130 de ostatici care au fost luați în Gaza.

Până în dimineața zilei de 11 octombrie, Hamas și celelalte grupuri au lansat aproximativ 5.000 de rachete asupra orașelor, orașelor și satelor din jumătatea sudică a Israelului. Mai multe salve au fost trase pe parcursul zilei, dar nu am văzut încă un număr final.

Forțele aeriene israeliene au primit misiunea de a distruge fiecare locație cunoscută a Hamas sau a altor grupuri de miliție și a efectuat cel mai masiv bombardament din Gaza vreodată. După ce a avertizat populația să se mute din zonele vizate și le-a acordat timp pentru a face acest lucru, au început bombardamentele, iar până în seara zilei de 11 octombrie, 2.687 de ținte au fost

lovite. Au fost publicate fotografiile ale pagubelor produse zonelor relevante. Hamas și celelalte grupuri sunt în mod deliberat închise și prinse în capcana populației civile pentru a împiedica IDF să le atace sau pentru a furniza fotografii grafice ale civililor uciși din Gaza, dacă o face. IDF a "jucat jocul" oferind avertismente cu privire la atacurile sale iminente pentru a permite civililor să se retragă, ceea ce, desigur, oferă, de asemenea, avertismente timpurii pentru Hamas să-și mute personalul sau să oblige civilii să rămână (în unele cazuri, în trecut, au adus de fapt mai mulți civili pentru a servi ca scuturi umane pentru a preveni atacul aerian).

De data aceasta, după ce au fost date avertismentele, peste 187.000 de locuitori din Gaza au evacuat zonele desemnate. Cu toate acestea, Ministerul Sănătății din Gaza susține că până la prânzul zilei de 11 octombrie, aproximativ 1.055 de locuitori din Gaza au fost uciși și 5.185 răniți. Ca de obicei, ei susțin că majoritatea sunt civili, dar analiza profundă din timpul confruntărilor anterioare a arătat că acest lucru este de obicei neadevărat.

Se pare că acest număr nu include personalul Hamas și al Jihadului Islamic Palestinian care au trecut granița în Israel și au fost uciși acolo. Nu au fost publicate cifre finale despre acestea, dar este clar că din cei aproximativ 1.500 de teroriști care au traversat, multe sute au fost uciși și mulți alții au fost capturați. Răniții capturați se află în spitalele israeliene, unde au existat plângeri că plasarea lor lângă supraviețuitorii răniți ai masacrului este inacceptabilă.

Israelul a informat Gaza că va opri alimentarea cu electricitate și apă. A închis deja tot traficul de intrare și ieșire din Gaza, astfel încât aprovizionarea cu combustibil a fost oprită. Gaza are propria centrală electrică și surse de apă, dar acestea nu sunt suficiente pentru nevoile populației. Gaza depinde de Israel pentru a spori această capacitate insuficientă cu electricitate și apă generate de Israel.

Între timp, ciocnirile continuă de-a lungul frontierei. Hamas continuă să trimită unități de atac în Israel, deși acestea sunt învinse.

Mobilizarea a 300.000 de soldați IDF a fost finalizată. Ca și în cazul tuturor acestor întreprinderi în masă, nu a mers fără probleme, deși relativ vorbind, unele dintre plângerile difuzate în social media au fost exagerate. Pe 10 octombrie, guvernul a autorizat mobilizarea a încă 60.000 de oameni. Mobilizarea nu este doar a israelienilor care trăiesc în Israel; câteva mii de israelieni din străinătate se luptă să se întoarcă pentru a se înrola. Astfel, de exemplu, câteva sute de israelieni din America de Sud încearcă să strângă bani pentru a închiria un avion care să-i aducă acasă, după ce companiile aeriene cu care aveau bilete au încetat să mai zboare spre Israel.

Mobilizarea rezerviștilor nu este doar pentru Gaza. Unele unități au fost desfășurate la granița cu Libanul în cazul în care Hezbollah decide să se alătore războiului. Alții au fost desfășurați la granița cu Siria în cazul în care iranienii și aliații lor se alătură războiului pe acest front. Forțele din Iudeea și Samaria au fost, de asemenea, întărite considerabil.

Locuitorii din unele sate israeliene de-a lungul frontierei libaneze au fost evacuați mai la sud.

ALTE EVENIMENTE

Granița cu Libanul a devenit activă, deși mult mai puțin decât Gaza. O infiltrație a unei echipe teroriste din Liban în Israel a fost interceptată, dintre care doi membri au fost uciși, unul reușind să fugă înapoi în Liban. Din păcate, un comandant adjunct al brigăzii IDF a fost, de asemenea, ucis în acea încăierare. Au existat o serie de atacuri transfrontaliere de diferite dimensiuni și tipuri de arme, de la arme de calibru mic la mortiere, rachete antitanc și rachete. IDF a răspuns cu artilerie și lovituri aeriene.

Au existat atacuri palestiniene sporadice în toată Iudeea și Samaria, cu câteva victime de fiecare parte. Israelul a răspuns prin intensificarea operațiunilor sale antiteroriste, concentrându-se asupra personalului Hamas – zeci de persoane

au fost arestate și câteva au fost ucise sau rănite în timp ce se opuneau arestării sau încercau să atace patrurile IDF.

DE CE ACUM?

Răspunsul la această întrebare nu este clar, iar informațiile disponibile sunt contradictorii. Nu există dovezi clare sau vreo armă fumegândă în acest moment.

DE CE SUCCESUL HAMAS?

Au mai apărut câteva detalii tactice.

Hamas a atacat sistemul israelian de supraveghere și sistemul de comunicații cu drone explozive.

Atacul inițial a avut succes, dar nu atât de unilateral pe cât se credea inițial. Forțele Hamas au suferit pierderi grele luptând cu trupele israeliene mult depășite numeric de-a lungul graniței, dar le-au copleșit. Am stat cu tatăl unuia dintre soldații din brigada de infanterie Golani care a fost ucis luptând și am ascultat descrierea uneia dintre aceste bătălii inițiale de către un prieten din unitatea sa care a fost rănit și evacuat. Ei făceau parte dintr-un grup mic de soldați dintr-o tabără ușor din spate care au auzit împușcături în depărtare, și-au luat armele și s-au repezit spre satul din apropiere, unde au dat peste o forță superioară numeric a Hamas care a intrat în sat din cealaltă direcție. S-au luptat pe străzi timp de câteva ore până când, în cele din urmă, nu au mai fost soldați israelieni capabili să lupte. Tânărul soldat care ne-a spus că asta a fost 10 luni în armată, la fel și fiul prietenului meu care a fost ucis la câteva ore după ce soldatul rănit a fost evacuat.

În timp ce luptele continuau în apropierea graniței, alte unități Hamas au condus rapid în camionete de teren între punctele forte și sate, îndreptându-se spre următorul rând de sate, tabere și petrecerea naturii.

Judecând după cantitatea de provizii pe care le-au adus cu ei, nu plănuiau un raid, ci o cucerire. Ei intenționau să rămână și să păstreze terenul pe care îl capturaseră.

În timpul zilei, unitățile IDF din tot Israelul au fost trimise în grabă în zonă, viteza având prioritate față de organizare. Aceste unități s-au grăbit să contraatace trupele Hamas. Treptat, mai multe unități au sosit într-un mod mai organizat și au început să lupte pentru a lua înapoi satele și a scoate supraviețuitorii.

Noile informații arată un plan foarte bine gândit, executat prin surprindere și exploatănd această surpriză prin năvălirea în Israel cu viteză mare (motociclete și camionete de teren) împotriva unei forțe de apărare numeric mult inferioare dispersate pe un front foarte larg.

Cu toate acestea, având în vedere că Hamas intenționa să se mențină pe terenul pe care l-a câștigat în prima grabă, nu numai să masacreze populația, această a doua parte a planului lor a eșuat. Pot doar să presupun că, din moment ce conducerea Hamas este conștientă de raportul general de forțe, nu se aștepta ca forța lor să reziste la nesfârșit, dar se pare că au intenționat să-l mențină mai mult decât au reușit să o facă.

CE URMEAZĂ?

Nu sunt la curent cu deciziile liderilor rivali, astfel încât răspunsul la această întrebare trebuie privit ca o presupunere.

Numărul victimelor provocate Israelului într-o singură zi este cel mai grav din istoria sa. Acesta este cu siguranță cel mai catastrofal eveniment pe care l-a suferit Israelul. Acest succes al Hamas nu poate fi tolerat. Este nevoie ca Israelul să provoace în schimb o înfrângere mult mai masivă Hamas și Jihadului Islamic Palestinian. Asta spun liderii Israelului, inclusiv opoziția. Dimensiunea mobilizării este fără precedent din 1973 (în cifre absolute, cea mai mare mobilizare vreodată, dar populația Israelului în 1973 a fost doar aproximativ o

treime din ceea ce este astăzi, astfel încât, în termeni relativi, mobilizarea din 1973 a fost mai mare). Luând în considerare declarațiile și mobilizarea, este clar că Israelul intenționează să desfășoare o ofensivă totală împotriva Hamas. Cu toate acestea, metodele exacte și calendarul nu au fost divulgate.

Întrebările pe care le-am ridicat în lucrarea mea anterioară nu au primit încă răspuns și nu vor fi pentru ceva timp:

Se vor alătura Hezbollah și Iranul luptelor?

Cât timp va sprijini Occidentul Israelul – mai ales că luptele din Gaza vor provoca în mod inevitabil victime grave și suferință generală populației în general?

Cel puțin public, Hamas nu dă înapoi. Unitățile sale de rachete încă trag în Israel, unitățile sale terestre ofensive continuă să lanseze atacuri în Israel, iar unitățile sale defensive se pregătesc pentru ofensiva terestră israeliană așteptată. În prima zi a războiului, Ismail Haniya, unul dintre liderii Hamas și fost președinte al guvernului Hamas Gaza, a fost intervievat în Al-Jazeera în arabă despre "Operațiunea Al-Aqsa Deluge":

... El a numit operațiunea un "mare triumf" și a spus că inamicul a suferit o înfrângere politică, militară, de informații, de securitate și morală. El a declarat că operațiunea a început în Gaza și se va răspândi în Cisiordania, Ierusalim, Israel în interiorul granițelor de dinainte de 1967 și la rezistență și la poporul palestinian din străinătate. Aceasta, a spus el, nu a fost doar o bătălie palestiniană, ci cea a întregii națiuni și a continuat să cheme fiii națiunii să se alătore bătăliei. Subliniind că "suntem pe punctul de a câștiga", el a concluzionat: "Ieșiți din Ierusalimul nostru și din moscheea noastră Al-Aqsa ... Acest pământ este al nostru, Ierusalimul este al nostru, totul este al nostru. ... Le spun fiilor poporului nostru palestinian și națiunii arabe și islamice: astăzi, sunteți în pragul unui mare triumf și al unei victorii evidente.

12-14 octombrie 2023

Ofensiva teroristă din Gaza.

Până în seara zilei de 10 octombrie 2023, după patru zile de lupte aprige, IDF a recâștigat controlul asupra întregii zone capturate de Hamas în prima zi, cu excepția grupurilor mici de teroriști care au încercat să se ascundă până când măturările din zonă au trecut pe lângă ele, astfel încât să poată încerca să efectueze ambuscade sau atacuri la o dată ulterioară. În timp ce o parte a forței IDF finaliza reînchiderea graniței în aceste patru zile, restul se lupta cu rămășițele forțelor Hamas aflate încă pe teritoriul israelian. Ziua de 11 octombrie a fost petrecută cercetând zona din nou și din nou pentru a găsi echipele rămase în urmă și pentru a căuta israelieni, fie morți, fie încă ascunși. Începând cu 12 octombrie, luptele din interiorul teritoriului israelian s-au încheiat treptat, deși Hamas și alte grupuri palestiniene au continuat să efectueze atacuri în timp ce încercau să treacă granița.

Din ce în ce mai multe unități IDF au trecut de la pieptănarea zonei și apărarea graniței la reorganizarea, completarea și începerea instruirii pentru următoarea misiune: o ofensivă terestră în Gaza. Aproximativ 1.550 de teroriști au fost uciși în interiorul Israelului și aproximativ 250 au fost capturați. Deci, numărându-i pe acei teroriști care au reușit să se retragă înapoi în Gaza, întregul atac a inclus aproximativ 3.000 de teroriști. Dintre aceștia, 1.000 au participat la atacul inițial, ceilalți alăturându-se în două valuri de întăriri. Al doilea val a fost planificat dinainte, iar al treilea a fost improvizat, aparent decis numai după succesul primului val. Al treilea val a inclus teroriști din Jihadul Islamic Palestinian care nu intenționaseră inițial să participe. De asemenea, a inclus membri ai populației generale din Gaza cărora li s-au dat bani și li s-a spus să fugă în Israel și să facă orice rău pot.

Până în seara zilei de 14 octombrie, numărul total al israelienilor confirmați uciși de la începutul războiului, care a început în dimineața zilei de 7 octombrie, a fost de peste 1.300, iar aproximativ 3.500 au fost răniți. Printre morți se numără aproximativ 40 de arabi beduini israelieni. Marea majoritate a victimelor sunt civilii uciși în prima zi. Până în prezent, IDF a publicat numele a 265 de soldați uciși (majoritatea în prima zi). Printre aceștia se numără 63 de ofițeri (aproape un sfert dintre cei uciși), inclusiv patru comandanți de batalion

și trei comandanți de brigadă – dovadă vie că ofițerii IDF conduc de pe front. Poliția israeliană a publicat 34 de nume care includ și ofițeri comandanți.

Cel puțin 120 de ostatici au fost luați de teroriști în Gaza. Raidurile transfrontaliere israeliene în Gaza au localizat un număr de cadavre ale israelienilor care au fost răpiți și apoi uciși după ce au fost forțați să treacă gardul.

Până la prânzul zilei de 12 octombrie, Hamas și celelalte grupuri au lansat aproximativ 5.750 de rachete, poate mai multe, asupra orașelor, orașelor și satelor din jumătatea sudică a Israelului. În următoarele două zile, alte sute au fost concediați, dar cifrele nu au fost încă publicate. Pe 13 octombrie, trei rachete sau drone explozive au fost lansate asupra orașului nordic Haifa, la aproximativ 150 de kilometri de Gaza, iar o alta a fost interceptată deasupra orașului arab Shfar'am.

Forțele aeriene israeliene au primit misiunea de a distruge fiecare locație cunoscută a Hamas sau a altor grupuri de miliție și a efectuat cel mai masiv bombardament din Gaza vreodată. După ce a avertizat populația să se mute din zonele vizate și le-a acordat timp pentru a face acest lucru, au început bombardamentele, iar până în seara zilei de 14 octombrie au fost lovite aproximativ 4.000 de ținte. Au fost publicate fotografiile ale pagubelor produse zonelor relevante. Hamas și celelalte grupuri sunt în mod deliberat închise și prinse în interiorul populației civile pentru a împiedica IDF să le atace și pentru a furniza fotografii grafice ale civililor uciși dacă o face. IDF a "jucat jocul" în mod constant, oferind avertismente cu privire la atacurile sale iminente pentru a permite civililor să plece, ceea ce, desigur, oferă, de asemenea, avertismente timpurii Hamas pentru a-și muta personalul sau pentru a obliga civilii să rămână. (În unele cazuri, în trecut, au adus mai mulți civili pentru a fi folosiți ca scuturi umane pentru a preveni un atac aerian.)

În trecut, avertismentele se concentrau adesea asupra anumitor clădiri sau grupuri de clădiri. IDF a dezvoltat o metodă de a distruge doar o clădire țintă cu daune minime clădirilor adiacente, care ar putea suferi daune ușoare, dar

rămân în picioare și locuibile. De data aceasta, zone întregi sunt sfătuite să evacueze. Peste 423.000 de locuitori din Gaza au evacuat zonele desemnate. Pe 13 octombrie, IDF a ordonat întregii populații din nordul Fâșiei Gaza să se mute în sudul Fâșiei Gaza. ONU susține că aceasta se ridică la 1,1 milioane de oameni (inclusiv cei 423.000 menționați mai sus) și a cerut Israelului să anuleze ordinul, la fel ca și Organizația Mondială a Sănătății, deoarece o astfel de mișcare riscă bunăstarea acestor oameni. Aparent, șederea într-o zonă de luptă este considerată mai puțin periculoasă? Sau ONU și OMS sprijină Hamas în utilizarea populației din Gaza ca scuturi umane pentru a împiedica Israelul să-și îndeplinească amenințarea de a distruge organizația?

Ministerul Sănătății din Gaza susține că până în seara zilei de 13 octombrie, aproximativ 1.800 de locuitori din Gaza au fost uciși de atacurile aeriene israeliene și 7.270 răniți. Ca de obicei, ei pretind că majoritatea sunt civili, dar analiza profundă din timpul confruntărilor anterioare a arătat că acest lucru este de obicei neadevărat. Va fi nevoie de timp pentru a efectua o analiză serioasă a listei actuale a celor uciși publicată de organizațiile din Gaza.

Israelul a oprit furnizarea de electricitate și apă în Gaza. Deja închisese tot traficul de intrare și ieșire din Gaza, așa că aprovizionarea cu combustibil s-a oprit. Gaza are propria centrală electrică și surse de apă, dar acestea nu sunt suficiente pentru nevoile populației. Gaza depinde de Israel pentru a spori această capacitate insuficientă cu electricitate și apă generate de Israel.

După finalizarea mobilizării a 300.000 de rezerviști în două zile, IDF a mobilizat încă 60.000 (inclusiv autorul acestui rezumat).

ALTE EVENIMENTE

Granița cu Libanul a devenit activă, deși mult mai puțin decât Gaza. Au avut loc mai multe raiduri transfrontaliere și s-a tras asupra Israelului cu arme de diferite dimensiuni și tipuri, de la arme de calibru mic la mortiere, rachete antitanc și rachete. IDF a răspuns cu artilerie și lovituri aeriene. Până în prezent, cinci soldați israelieni au fost uciși și câțiva răniți. Hezbollah a

recunoscut moartea a doar trei dintre angajații săi. Unele dintre atacuri au fost comise de Hamas sau de personalul palestinian al Jihadului Islamic localizat în Liban. Câțiva dintre aceștia au fost, de asemenea, uciși, dar numărul nu a fost publicat.

Locuitorii unora dintre satele israeliene deosebit de expuse de-a lungul graniței libaneze au fost evacuați mai la sud.

A existat o creștere a atacurilor sporadice palestinene în toată Iudeea și Samaria. Israelul a răspuns prin intensificarea operațiunilor sale antiteroriste. Treizeci și doi de teroriști au fost uciși și aproximativ 280 au fost arestați în timp ce atacau israelieni sau în raiduri IDF asupra caselor sau ascunzătorilor lor, bazate pe informații. Dintre acestea, 160 sunt Hamas, iar celelalte sunt din alte grupuri. Doar câțiva israelieni din această zonă au fost răniți până acum.

ATACUL INIȚIAL AL HAMAS

Au mai apărut câteva detalii tactice.

În funcție de cantitatea de provizii pe care au adus-o cu ei, teroriștii Hamas nu plănuiau un raid, ci o cucerire. Ei intenționau să rămână și să păstreze terenul pe care îl capturaseră. Această parte a planului lor a eșuat. Pot doar să presupun că, din moment ce conducerea Hamas este conștientă de raportul general de forțe, nu se așteptau ca forța lor să mențină terenul pe termen nelimitat, dar se pare că au intenționat să-l mențină mai mult decât au reușit să o facă pentru a ucide mai mulți soldați israelieni în timp ce încercau să recucerească terenul și, desigur, pentru a câștiga mai multe puncte de propagandă împotriva Israelului. În ultimul meu rezumat am descris una dintre micile bătălii ale unităților israeliene desfășurate de-a lungul și în apropierea graniței. Ceea ce urmează este o descriere a unei unități israeliene care a răspuns la atacul Hamas, așa cum au spus unii dintre ofițerii unității, dintre care unul este student de-al meu. Era o unitate de infanterie a armatei regulate care își petrecea weekendul de vacanță acasă:

Sâmbătă dimineața, în jurul orei 06:30, m-a trezit sirena de avertizare a atacurilor cu rachete. Locuiesc la aproximativ 40 de kilometri de Gaza și am înțeles foarte repede că acolo se întâmplă ceva ieșit din comun, așa că mi-am deschis imediat telefonul. Comandantul batalionului meu m-a sunat și mi-a spus să vin la bază. Noi [comandanții] aveam mașini, așa că ne-a fost mai ușor – provocarea a fost să-i aducem pe oameni la bază, deoarece nu există transport public în Sabat.

Unitatea și-a chemat personalul să meargă direct de la casele lor la un punct de adunare din apropierea câmpului de luptă. Trupele de luptă israeliene își iau armele personale cu ei atunci când pleacă în permisie, astfel încât să nu trebuiască să meargă la baza lor, deși restul echipamentului lor a trebuit să le fie adus la punctul de asamblare.

Odată ce am văzut videoclipul de la Sderot cu teroriștii Hamas și vehiculele lor pe stradă, ne-am dat seama că ne aflam într-o situație complet diferită. Comandantul batalionului ne-a spus că sute de teroriști au trecut granița și să-i aducă pe toți pe teren, indiferent cum. Bărbații au făcut tot ce au putut pentru a ajunge la luptă. Unul a luat mașina fratelui său, altul a tatălui său sau a vecinului. Nimeni nu s-a gândit unde vom pune mașinile odată ajunși acolo, toată lumea a condus și a făcut tot ce am putut pentru a ajunge acolo cât mai repede posibil.

Primul grup care a sosit s-a organizat rapid și a intrat în kibuțul Nahal Oz, ceilalți alăturându-se treptat. Situația nu era clară. Au văzut cadavre de polițiști, soldați și civili pe străzi și când au început să intre în case au găsit mai multe. În unele case, familia era ținută ostatică de echipe teroriste. Aproximativ 100 de teroriști au intrat în sat și au început să meargă din casă în casă pentru a ucide locuitorii și a pregăti o apărare pentru a-l apăra. Mai mulți teroriști au venit mai târziu pentru a-i întări.

În momentul în care am intrat în kibbutz am auzit o cantitate nebună de împușcături. Deodată i-am văzut. Erau îmbrăcați în negru, cu cantități enorme de arme. Alergau printre casele satului.

Bătălia a durat câteva ore și până la sfârșitul ei ultimul terorist a fost ucis sau a fugit. Apoi, trupele israeliene au început să evacueze civilii supraviețuitori care se ascundeau în adăposturi anti-bombe încuiate – dintre care unii nu credeau că ei [soldații] nu erau teroriști care încercau să-i convingă să iasă pretinzând că sunt israelieni, așa cum s-a întâmplat și asta.

Notă: mulți dintre teroriștii care au trecut granița purtau uniforme modelate în mod deliberat după cele ale IDF sau similare. Există, de asemenea, dovezi ale implicării membrilor ISIS în atac; Este posibil ca aceștia să fi fost teroriștii îmbrăcați în negru.

CE URMEAZĂ?

Nu sunt la curent cu deciziile liderilor rivali, astfel încât răspunsul la această întrebare trebuie privit ca o presupunere.

Guvernul israelian a declarat că forțele terestre IDF vor intra în Gaza pentru a o curăța și a distruge Hamas.

Până în prezent, IDF s-a concentrat pe o campanie de bombardamente aeriene în interiorul Fâșiei Gaza. Pe 13 octombrie, au fost efectuate câteva raiduri mici cu tancuri, transportoare blindate (APC) și infanterie. Metodele exacte și calendarul ofensivei terestre declarate nu au fost divulgate, iar obiectivul este foarte ambițios, astfel încât ar putea dura săptămâni sau luni de luptă pentru a fi atins.

Va fi greu și sângeros pentru ambele părți. Terenul este în mare parte conglomerate urbane dense, înconjurate de terenuri agricole. Hamas a fortificat considerabil terenul urban. În timp ce unele dintre aceste fortificații sunt distruse sistematic de atacurile aeriene israeliene, altele nu sunt, iar fortificațiile sunt înlocuite cu grămezi de moloz intercalate între clădiri cu trei până la cinci etaje construite extrem de aproape una de cealaltă. Multe dintre complexele de tuneluri care împreună au creat uriașul război subteran de sub orașe vor fi încă disponibile luptătorilor din Gaza chiar și după bombardament, deoarece numai o lovitură precisă îi poate distruge și realizarea unei astfel de lovituri necesită o hartă foarte detaliată și precisă a sistemului. IDF are astfel

de hărți ale unor zone din Gaza (au vizat tunelurile cu succes în trecut), dar se pare că nu toate.

Aceste tuneluri vor permite combatanților din Gaza să supraviețuiască și să concentreze trupele în locațiile alese, fără a le expune până când nu ies să lupte. Acest lucru le oferă potențialul de a surprinde multe unități israeliene care pieptănă clădirile, molozul și străzile. Israelienii vor trebui să-și desfășoare operațiunile foarte încet și metodic și să folosească o mulțime de obuze explozive – unul dintre motivele pentru care sunt hotărâți să mute populația palestiniană departe de viitorul câmp de luptă. Acest lucru sugerează că primul obiectiv al IDF este cucerirea și curățarea jumătății nordice a Fâșiei Gaza.

Întrebările pe care le-am ridicat în primul meu rezumat intermediar nu au primit încă răspuns și nu vor primi încă un răspuns:

Se vor alătura Hezbollah și Iranul luptelor?

Cât timp va sprijini Occidentul Israelul, mai ales că luptele din Gaza vor provoca în mod inevitabil pierderi grave și suferință generală populației în general?

Cel puțin în public, Hamas nu dă înapoi. Unitățile sale de rachete încă trag în Israel, unitățile sale terestre ofensive continuă să lanseze atacuri în Israel (deși sunt mici și nu au reușit să treacă granița), iar unitățile sale defensive se pregătesc pentru ofensiva terestră israeliană așteptată.

Dr. Eado Hecht, cercetător principal la Centrul BESA, este un analist militar care se concentrează în principal pe relația dintre teoria militară, doctrina militară și practica militară. Predă cursuri de teorie militară și istorie militară la Universitatea Bar-Ilan, Universitatea din Haifa și Universitatea Reichman și într-o varietate de cursuri în cadrul Forțelor de Apărare Israeliene.

De Dr. Eado Hecht octombrie 16, 2023

BESA Center Perspectives Paper Nr. 2.215, 16 octombrie 2023

Ofensiva Hamas asupra Israelului- 7 octombrie 2023-ora 06:29. Autor: Dr. Eado Hecht. Translator și redactor: Victoria Sara Dazin